

32006D0677

10.10.2006

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 278/15

**DECIZIA COMISIEI
din 29 septembrie 2006**

de definire a liniilor directe de stabilire a criteriilor pentru efectuarea auditurilor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor

[notificată cu numărul C(2006) 4026]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2006/677/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 43 alineatul (1) litera (i),

după consultarea Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

întrucât:

(1) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004, în special articolul 4 alineatul (6), autorităților competente ale statelor membre li se cere să efectueze audituri interne sau să recurgă la audituri externe pentru a se asigura că ating obiectivele stabilite de respectivul regulament.

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1, astfel cum a fost rectificat prin JO L 191, 28.5.2004, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 776/2006 al Comisiei (JO L 136, 24.5.2006, p. 3).

(2) Comisia trebuie să definească liniile directe de stabilire a criteriilor pentru efectuarea auditurilor prevăzute la articolul 4 alineatul (6) al Regulamentului (CE) nr. 882/2004, care trebuie să respecte standardele și recomandările prevăzute de organismele internaționale competente cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor oficiale. Liniile directe nu sunt obligatorii, însă oferă o orientare utilă statelor membre pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004.

(3) Comitetul European pentru Standardizare (CEN) și Organizația Internațională pentru Standardizare (ISO) au elaborat standarde ale căror aspecte sunt adaptate în vederea definirii liniilor directe,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Liniile directe de stabilire a criteriilor pentru efectuarea de audituri privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor menționate la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 sunt stabilite în anexă.

Liniile directoare se aplică fără a aduce atingere articolelor 41-49 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 29 septembrie 2006.

Pentru Comisie
Markos KYPRIANOU
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 141, 30.4.2004, p. 18.

ANEXĂ

LINII DIRECTOARE APLICABILE SISTEMELOR DE AUDIT ALE AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Cuprins

1. OBIECT ȘI DOMENIU DE APLICARE
2. CONTEXT ȘI BAZĂ JURIDICĂ
 - 2.1. Articolul 4 alineatul (6): criteriile operaționale aplicabile autorităților competente
 - 2.2. Articolul 2 alineatul (6): definiția unui „audit”
3. DEFINIȚII
4. ORIENTĂRI GENERALE
5. NATURA PROCESULUI DE AUDIT
 - 5.1. Abordare sistematică
 - 5.2. Transparență
 - 5.3. Independență
 - 5.4. Examinare independentă
6. PUNEREA ÎN APLICARE A PROCESULUI DE AUDIT
 - 6.1. Principii orientative: (a) respectarea dispozițiilor prestabilite; (b) punerea în aplicare eficientă; (c) capacitatea de realizare a obiectivelor
 - 6.2. Rapoartele de audit
 - 6.3. Urmărirea rezultatelor auditului
 - 6.4. Revizuirea auditului și difuzarea celor mai bune practici
 - 6.5. Resurse
 - 6.6. Competența auditorilor

1. Obiect și domeniu de aplicare

Prezentele linii directoare oferă o perspectivă cu privire la natura sistemelor de audit și punerea lor în aplicare de către autoritățile competente. Sistemele de audit sunt destinate să verifice dacă controalele oficiale referitoare la legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și la normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor sunt realizate în mod eficient și să permită realizarea obiectivelor legislației aplicabile, inclusiv respectarea planurilor de control naționale.

Prezentele linii directoare urmăresc să enunțe principii care să respecte și apoi să definească metode detaliate în vederea facilitării aplicării lor în cadrul sistemelor de control atât de diferite ale statelor membre. Metodele alese pentru aplicarea principiilor prevăzute de prezentele linii directoare pot varia în funcție de dimensiunea, natura, numărul și complexitatea autorităților competente responsabile de controalele oficiale din statele membre.

2. Context și bază juridică – Regulamentul (CE) nr. 882/2004

Prezentele linii directoare stabilesc criteriile de efectuare a auditurilor prevăzute la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004. În acest context, următoarele extrase din respectivul regulament trebuie luate în considerare:

2.1. Articolul 4 alineatul (6): criteriile operaționale aplicabile autorităților competente

„Autoritățile competente realizează audituri interne sau pot solicita efectuarea de audituri externe și adoptă măsurile necesare având în vedere rezultatele acestora pentru a asigura atingerea obiectivelor prezentului regulament. Aceste audituri fac obiectul unei analize independente și se desfășoară într-un mod transparent.”

2.2. Articolul 2 alineatul (6): definiția unui „audit”

„Prin «audit» se înțelege o examinare metodică și independentă destinată să stabilească dacă activitățile și rezultatele aferente respectă dispozițiile stabilite anterior și dacă aceste dispoziții sunt puse în aplicare cu eficiență și permit atingerea obiectivelor.”

3. Definiții

În sensul prezentelor linii directoare, se aplică definițiile menționate la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, la articolele 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și în standardele ISO 19011:2002⁽²⁾ și ISO 9000:2000⁽³⁾.

Trebuie luate în considerare în special următoarele definiții conținute în standardele ISO 19011:2002 și ISO 9000:2000:

Prin „criterii de audit” se înțelege ansamblul de politici, proceduri sau cerințe pe baza cărora se compară dovezile de audit, cu alte cuvinte, în raport cu care se evaluează activitățile de audit.

Prin „plan de audit” se înțelege descrierea activităților și a dispozițiilor necesare pentru efectuarea unui audit.

Prin „program de audit” se înțelege un ansamblu format din unul sau mai multe audituri planificate pentru o anumită perioadă, într-un scop determinat.

Prin „echipă de audit” se înțelege unul sau mai mulți auditori care efectuează un audit, asistați, după caz, de experți tehnici.

Prin „auditat” se înțelege organizația care este auditată.

Prin „auditor” se înțelege persoana care are competența de a efectua un audit.

Prin „acțiune corectivă” se înțelege acțiunea de eliminare a cauzei unei neconformități detectate sau a altei situații nedorite.

Prin „acțiune preventivă” se înțelege acțiunea de eliminare a unei potențiale neconformități sau a altei situații nedorite depistate.

Prin „expert tehnic” se înțelege persoana care aduce echipei de audit cunoștințe sau expertize specifice.

În sensul prezentelor linii directoare, se aplică următoarele definiții:

Prin „organism de audit” se înțelege organismul care efectuează procesul de audit. Acesta poate fi o entitate internă sau externă.

Prin „proces de audit” se înțelege ansamblul de activități descrise la punctul 5.1 (abordare sistematică).

Prin „sistem de audit” se înțelege combinația dintre unul sau mai multe organisme de audit care efectuează un proces de audit în interiorul autorităților competente sau în ansamblul acestora.

Prin „lanț de producție” se înțelege ansamblul lanțului de producție care cuprinde toate „etapele de producție, prelucrare și distribuție”, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (16) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

4. Orientări generale

În cazul în care o combinație de sisteme de audit se aplică într-un stat membru, trebuie prevăzute mecanisme care să asigure că sistemele de audit acoperă toate activitățile de control prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 882/2004, inclusiv sănătatea și bunăstarea animalelor, și toate etapele lanțului de producție a hranei pentru animale și a produselor alimentare, precum și activitățile tuturor agențiilor sau ale organismelor de control în cauză.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽²⁾ „Linii directoare pentru auditarea sistemelor de gestionare a calității și/sau de mediu”, Organizația Internațională pentru Standardizare, 1 octombrie 2002.

⁽³⁾ „Sisteme de gestionare a calității – Principii fundamentale și vocabular”, Organizația Internațională pentru Standardizare, decembrie 2000.

În special în cazul în care unui organism de control i se delegă sarcini de control și autoritatea competentă a ales să efectueze mai degrabă un audit decât o inspecție a organismului de control, obligațiile contractuale ale respectivului organism delegat trebuie să includă acceptarea cerințelor și a condițiilor de audit.

În afară de orientările specifice stabilite de prezentul document, trebuie să se facă trimitere la standardul ISO 19011:2002 pentru orientările generale.

5. Natura procesului de audit

5.1. Abordare sistematică

Planificarea, efectuarea și urmărirea gestionării auditului trebuie să facă obiectul unei abordări sistematice. În acest scop, procesul de audit ar trebui:

- să fie rezultatul unui proces de planificare transparent, bazat pe o analiză a riscului care identifică prioritățile în conformitate cu responsabilitățile autorității competente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 882/2004;
- să facă parte dintr-un program de audit care garantează acoperirea adecvată a tuturor sectoarelor de activitate implicate și a autorităților competente în cauză din sectoarele reglementate de Regulamentul (CE) nr. 882/2004, la o frecvență corespunzătoare bazată pe riscuri, pentru o perioadă de cel mult cinci ani;
- să fie sprijinit de proceduri de audit documentate, precum și de înregistrări care să garanteze coerența între auditori și să demonstreze aplicarea unei abordări sistematice;
- să includă proceduri destinate generării constatărilor auditului, inclusiv identificarea dovezilor de conformitate și neconformitate, după caz, precum și de elaborare, aprobare și difuzare a rapoartelor de audit;
- să includă proceduri de revizuire a concluziilor auditului în vederea identificării punctelor forte și a punctelor slabe ale sistemului de control, a difuzării celor mai bune practici și a asigurării monitorizării acțiunilor corective și preventive;
- să facă obiectul unei monitorizări și revizuiți pentru a se asigura că obiectivele programului de audit au fost atinse și pentru a se identifica posibilitățile de îmbunătățire.

În cazul în care, într-un stat membru, sunt prevăzute mai multe programe de audit, trebuie luate măsuri pentru a se asigura că respectivele programe sunt coordonate în mod eficient, astfel încât să se asigure un proces de audit continuu în cadrul tuturor autorităților competente în cauză. Programul sau programele de audit trebuie, de asemenea, să acopere toate nivelurile relevante ale ierarhiei autorității competente.

5.2. Transparență

Pentru a demonstra transparența procesului de audit, procedurile documentate trebuie să includă, în special, un proces bine definit de planificare a auditurilor, criterii de audit și mecanisme de aprobare și difuzare a rapoartelor de audit.

Gestionarea și aplicarea procesului de audit trebuie să fie transparente pentru toate părțile implicate. În special, trebuie să existe o transparență totală între organismul de audit și auditat. Asigurarea transparenței procesului de audit pentru celelalte părți implicate va facilita difuzarea informațiilor și, în special, comunicarea celor mai bune practici în cadrul autorităților competente și între acestea.

Statele membre trebuie să adopte măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că sistemele lor de audit sunt transparente, ținând seama de dispozițiile legislative și de alte dispoziții naționale. În acest scop, statele membre trebuie să încurajeze practicile care îmbunătățesc transparența procesului. Câteva exemple de astfel de practici sunt prezentate în tabelul de mai jos. În cazul adoptării unor astfel de măsuri, statele membre trebuie să compare nevoia de transparență cu riscul de reducere a capacității sistemului de audit de a-și atinge obiectivele. Pentru a beneficia cât mai mult posibil de transparență, aceasta trebuie combinată cu o informare echilibrată, adică cu o combinație adecvată de conformitate verificată (constatări pozitive) și de domenii care pot fi îmbunătățite (constatări negative).

Tabel

Exemple de practici care favorizează transparența unui proces de audit

Practicile organismului de audit	Auditat	În cadrul autorității competente	Ansamblul autorităților competente (ale unui stat membru)	Părți publice implicate și alte părți implicate
Accesul la procedurile documentate ale organismului de audit	✓	✓	✓	
Consultarea cu privire la planificarea programului de audit	✓	✓	✓	
Publicarea programului de audit	✓	✓	✓	✓
Prezentarea planului de audit	✓	✓		
Posibilitatea de a formula observații cu privire la proiectul raportului de audit	✓	✓		
Distribuirea raportului de audit final	✓	✓	✓	
Publicarea observațiilor auditatului cu privire la proiectul de raport		✓	✓	✓
Publicarea raportului de audit final	✓	✓	✓	✓
Publicarea sintezelor rapoartelor de audit finale și a raportului anual	✓	✓	✓	✓
Publicarea planului de acțiune al auditatului	✓	✓	✓	✓
Publicarea rezultatelor de monitorizare	✓	✓	✓	✓

Notă: Statele membre trebuie să aleagă practicile (prima coloană) și domeniul de aplicare al acestora (celelalte coloane) care corespund situației lor particulare.

5.3. Independență

Organismele de audit nu trebuie să fie supuse nici unei presiuni comerciale, financiare, ierarhice, politice sau de altă natură care ar putea să influențeze hotărârea acestora sau rezultatele procesului de audit. Sistemul de audit, organismul de audit și auditorii trebuie să fie independenți față de activitatea auditată și să nu se afle într-o situație părtinitoare sau de conflict de interese. Auditorii nu trebuie să auditeze sectoarele sau activitățile față de care au o răspundere directă.

Toate autoritățile competente implicate trebuie să introducă garanții pentru a se asigura că responsabilitățile și competențele în materie de activități de audit și de control, cum ar fi gestionarea și supravegherea sistemelor de control oficiale, sunt suficient separate.

În cazul în care echipa de audit face recomandări cu privire la acțiunea corectivă și preventivă, auditatul trebuie să aleagă metodele care vor fi aplicate pentru acest tip de acțiune. Participarea activă a echipei de audit la urmărirea trebuie să se limiteze la evaluarea adecvării planului de acțiune și a eficienței acțiunii corective și preventive. Auditații nu trebuie să fie în măsură să împiedice programul de audit, constatările sau concluziile auditului. Aceștia trebuie consultați cu privire la proiectul de raport și, după caz, observațiile acestora trebuie luate în considerare de către echipa de audit într-un mod transparent.

Următoarele puncte pot contribui la asigurarea faptului că procesul de audit garantează atât independența organismului de audit, cât și pe cea a echipei de audit:

- trebuie asigurat un mandat clar, documentat, care acordă competențele necesare pentru efectuarea auditurilor;
- nici organismul de audit, nici echipa de audit nu trebuie să fie implicate în gestionarea sau supravegherea sistemelor de control auditate;
- în cazul auditărilor externe, organismul de audit și echipa de audit trebuie să se afle în afara ierarhiei organizației auditatului și să fie independente de aceasta;
- în cazul auditărilor interne, următoarele principii generale trebuie aplicate pentru a garanta independența și transparența procesului:
 - organismul de audit și echipa de audit trebuie desemnate de conducere;
 - organismul de audit și/sau echipa de audit trebuie să răspundă în fața conducerii;
 - un control trebuie efectuat pentru a se asigura că nu există nici un conflict de interese pentru organismul de audit sau pentru echipa de audit.

Organismele de audit independente trebuie să fie externe față de conducerea activităților auditate sau separate de aceasta. Organismele de audit interne trebuie să răspundă în fața celui mai ridicat nivel al conducerii din cadrul structurii organizaționale.

În cazul în care expertiza tehnică necesară pentru audit este disponibilă numai în cadrul unei autorități competente, trebuie luate măsuri pentru ca echipa de audit să rămână independentă. În cazul în care activitățile de control sunt organizate la scară regională, este posibil schimbul de specialiști tehnici, pentru a garanta independența acestora.

5.4. *Examinare independentă a procesului de audit*

Pentru a verifica dacă și-a atins obiectivele, procesul de audit trebuie să facă obiectul unei examinări de către o persoană sau un organism independent. Această persoană sau acest organism independent trebuie să dispună de o autoritate, de o expertiză și de resurse suficiente pentru a-și îndeplini misiunea în mod eficient. Abordările față de examinarea independentă pot varia în funcție de activitate sau de autoritatea competentă. În cazul în care un organism sau un comitet a fost înființat în vederea examinării independente a procesului de audit, una sau mai multe persoane independente trebuie să facă parte din respectivul organism sau comitet. Aceste persoane independente trebuie să aibă acces la procesul de audit și să fie abilitate să contribuie din plin la acesta. Trebuie luate măsuri pentru remedierea oricărei deficiențe identificate în procesul de audit de către persoana sau organismul independent.

6. **Punerea în aplicare a procesului de audit**

6.1. *Principii orientative: (a) respectarea dispozițiilor prestabilite; (b) punerea în aplicare eficientă; (c) capacitatea de realizare a obiectivelor*

Pentru a respecta dispozițiile articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, sistemul de audit trebuie să ia în considerare următoarele trei puncte prevăzute la articolul 2 alineatul (6):

- (a) Verificarea respectării dispozițiilor prestabilite pentru a se asigura că controalele oficiale sunt efectuate astfel cum s-a prevăzut și că toate instrucțiunile sau liniile directoare comunicate personalului responsabil cu controalele oficiale sunt respectate. Această operațiune poate, într-o mare măsură, să fie efectuată printr-o revizuire a documentelor, dar va necesita și o verificare la fața locului. Echipa de audit trebuie să dețină bune cunoștințe și competențe generale în materie de audit pentru realizarea acestui obiectiv al auditului.
- (b) Verificarea punerii în aplicare eficiente a dispozițiilor prestabilite. Pentru a evalua în ce măsură rezultatele prevăzute sunt atinse, trebuie inclusă o aplicare operațională la fața locului. Această fază trebuie să includă o evaluare a calității și a consistenței controalelor, precum și activități de audit la fața locului. Echipa de audit trebuie să dețină competențele tehnice necesare pentru realizarea acestui obiectiv al auditului.

- (c) Sistemul de audit trebuie, de asemenea, să încerce să determine dacă dispozițiile prestabilite permit atingerea obiectivelor Regulamentului (CE) nr. 882/2004 și, în special, a planului de control național multianual integrat unic. Această fază trebuie să includă o evaluare a competenței controalelor oficiale în ceea ce privește, de exemplu, frecvența acestora și metodele utilizate, luându-se în considerare structura lanțului sau a lanțurilor de producție, precum și a metodelor și a volumului de producție. Echipa de audit trebuie să dețină cunoștințe și o înțelegere aprofundată în ceea ce privește auditarea sistemului și, totodată, competențe tehnice adecvate pentru realizarea acestui obiectiv al auditului.

Pentru a stabili dacă dispozițiile prestabilite permit atingerea obiectivelor în conformitate cu litera (c) menționată anterior, trebuie să se țină seama de următoarele:

Criteriile de audit trebuie să includă obiectivele strategice care decurg din Regulamentele (CE) nr. 178/2002 și (CE) nr. 882/2004 (inclusiv planul de control național multianual integrat unic) și din legislația națională.

Auditurile trebuie să aibă ca *scop prioritar* dispozițiile de control cu privire la controlul punctelor critice în cadrul lanțului sau al lanțurilor de producție. Accentul trebuie pus pe evaluarea capacității dispozițiilor prestabilite de a oferi garanții suficiente pentru: (a) siguranța produsului sau a produselor finale și (b) conformitatea cu celelalte dispoziții ale legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor. Pentru a atinge acest scop, auditul sau auditurile trebuie să depășească, în cazul în care este posibil, barierele administrative.

6.2. Rapoartele de audit

Rapoartele de audit trebuie să conțină concluziile clare ce rezultă din constatările de audit și, după caz, din recomandări:

- *Concluziile* trebuie să se refere la conformitatea cu dispozițiile prestabilite, la eficiența punerii în aplicare și la capacitatea dispozițiilor prestabilite de a realiza obiectivele enunțate, după caz. Acestea trebuie să se bazeze pe dovezi obiective. În special, în cazul în care concluziile se referă la capacitatea dispozițiilor prestabilite de a atinge obiectivele enunțate, dovezile pot fi obținute din compilarea și analiza rezultatelor mai multor audituri. În acest caz, concluziile trebuie să depășească barierele dintre diferitele instituții, diferitele servicii ale autorităților și diferitele autorități implicate,
- *Recomandările* trebuie să se refere la rezultatul final dorit, mai degrabă decât la mijloacele de corectare a neconformității. Recomandările trebuie să se bazeze pe concluzii riguroase.

6.3. Urmărirea rezultatelor auditului

În cazul în care acest lucru este adecvat, un plan de acțiune trebuie elaborat și realizat de către auditat. Acest plan trebuie să propună acțiuni corective și preventive, pe baza unui calendar, pentru a remedia orice deficiență identificată de audit sau de programul de audit. Echipa de audit trebuie să evalueze caracterul adecvat al planului de acțiune și poate participa la verificarea punerii sale în aplicare ulterioare:

- Un *plan de acțiune* permite echipei de audit să verifice dacă acțiunile corective și preventive sunt suficiente pentru a răspunde recomandărilor raportului de audit. Planurile de acțiune trebuie să includă o analiză a riscurilor care identifică prioritățile și un calendar pentru punerea în aplicare a acțiunilor corective și preventive. O gamă largă de diferite planuri de acțiune poate fi considerată ca fiind satisfăcătoare. Auditatul este cel care alege dintre diferitele opțiuni disponibile.
- *Acțiunea corectivă și preventivă* nu trebuie să se limiteze la cerințele tehnice specifice, însă trebuie să includă, după caz, măsuri la nivelul sistemelor (de exemplu, comunicarea, cooperarea, coordonarea, revizuirea și raționalizarea proceselor de control etc.). O analiză a cauzelor care stau la originea oricărei neconformități trebuie efectuată de către auditat pentru a determina acțiunea corectivă și preventivă cea mai adecvată. Orice divergență de opinii dintre auditat și echipa de audit trebuie soluționată.
- *Încheiere*: trebuie stabilite mecanisme pentru a garanta că planurile de acțiune sunt adecvate și că acțiunile corective și preventive sunt realizate în mod eficient și în termenul limită prevăzut. Procedurile de verificare a încheierii planului de acțiune trebuie stabilite de comun acord de către auditat și echipa de audit.

6.4. *Revizuirea auditului și difuzarea celor mai bune practici*

Implicațiile constatărilor de audit pentru alte sectoare și regiuni trebuie să fie luate în considerare, în special în statele membre în cadrul cărora controalele sunt delegate mai multor autorități competente sau sunt descentralizate. Trebuie difuzate, în special, exemple de bune practici. În acest scop, rapoartele trebuie puse la dispoziția altor sectoare sau regiuni din cadrul statului membru în cauză, precum și la dispoziția Comisiei. Rezultatele auditului trebuie luate în considerare, de asemenea, la planificarea programului de audit și în cadrul revizuirii planului de control național multianual integrat unic.

6.5. *Resurse*

Statele membre trebuie să se asigure că autoritățile competente dispun de competențe și mijloace de execuție suficiente, împreună cu autoritatea necesară, pentru stabilirea, punerea în aplicare și menținerea unui sistem de audit eficient.

Trebuie puse la dispoziție resursele umane și conexe necesare pentru a asigura gestionarea, monitorizarea și revizuirea procesului de audit, ținând seama de faptul că toate autoritățile competente și activitățile de control ale acestora trebuie auditate în decursul unei perioade de cel mult cinci ani. Standardul ISO 19011 oferă orientări generale cu privire la resursele necesare pentru audit. Pentru a dispune de expertiza necesară pentru finalitatea și obiectul auditului și al programului (programelor) de audit, echipa de audit poate fi constituită din orice combinație de auditori generali și specializați și experți tehnici. Trebuie asigurată, de asemenea, obiectivitatea și independența echipei de audit, în special în cazul în care sunt necesari experți tehnici. O rotație a auditorilor și/sau a echipelor de audit poate dovedi utilă.

6.6. *Competența auditorilor*

Competența și criteriile de selecție a auditorilor trebuie stabilite în funcție de următoarele elemente:

- cunoștințe și competențe generice – principii, proceduri și tehnici de audit; competențe de gestionare și de organizare;
- cunoștințe și competențe tehnice specifice;
- calități personale;
- educație;
- experiență profesională;
- formare și experiență ca auditor.

Este esențială instituirea unui mecanism care să garanteze coerența auditorilor și menținerea competențelor lor. Competențele necesare echipelor de audit variază în funcție de domeniul auditat din cadrul sistemelor de control sau de monitorizare. În ceea ce privește cunoștințele și competențele tehnice ale auditorilor, trebuie să se țină seama, de asemenea, de cerințele de pregătire a personalului însărcinat cu controalele oficiale [capitolul 1 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 882/2004].
